

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Leszek Kulik (spr.)
Sędziowie	SSA Halina Czaban SSA Janusz Sulima
Protokolant	Anna Lasota

przy udziale prokuratora Andrzeja Litwińczuka

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2020 r.

sprawy **oskarżonego M. L. s. D.**

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k.

z powodu apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 4 listopada 2019 r. sygn. akt II K 85/19

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. P. kwotę 738 złotych, w tym kwotę 138 złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu przed sądem II instancji;

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 7/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1 CZĘŚĆ WSTĘPNA**0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 4 listopada 2019 r., sygn. akt II K 85/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
---	--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. Obraza przepisów postępowania, która miała wpływy na treść orzeczenia.</p> <p>II. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść.</p> <p>III. Rażąca niewspółmierność kary.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ad. Zarzutu z pkt. 1 i II – obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia oraz błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść.</p> <p>Stawiany zarzut jest niezasadny. Nie sposób zgodzić się z zarzutami skarżącego, jakoby zaskarżone orzeczenie było obarczone obrazą przepisów postępowania oraz błędem co do faktów. Przeprowadzona kontrola odwoławcza wyroku nie</p>		

potwierdziła zasadności zarzutów stawianych w tym zakresie.

Z części motywacyjnej zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd I instancji z należytą starannością przeprowadził postępowanie dowodowe i w sposób wyczerpujący odniósł się do wszystkich kwestii wymagających rozstrzygnięcia. W szczególności w sposób wnikliwy przeanalizował i właściwie ocenił dowody, które legły u podstaw przypisania winy oskarżonemu i kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu.

Niewątpliwie kluczowym dowodem sprawstwa i winy oskarżonego były zeznania pokrzywdzonego Ł. R. i naocznego świadka zdarzenia G. J. (1), które Sąd Okręgowy właściwie ocenił i wyciągnął z nich właściwe wnioski. Dokonał również prawidłowej oceny wyjaśnień oskarżonego zasadnie odrzucając je jako niekonsekwentne, niespójne i nie mające oparcie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym. Dokonana w tym zakresie ocena materiału dowodowego jest logiczna, przekonująca i nie zawiera błędów. Jako taka mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów określonych w art. 7 k.p.k. i zasługuje na pełną aprobatę.

Stawiane w apelacji zarzuty zmierzające do podważenia ustalonego przez Sąd I instancji stanu faktycznego i jego oceny prawnej są całkowicie bezpodstawne i nie znajdują uzasadnienia w wynikach przeprowadzonego przewodu sądowego.

Chybiony jest w szczególności zarzut, że oskarżony nie miał interesu w przedstawianiu nieprawdziwego przebiegu zdarzenia. Jak każdy sprawca

stojąc pod poważnym zarzutem popełnienia zbrodni był on zainteresowany przedstawieniem siebie w jak najkorzystniejszym świetle i przedstawieniem takiej wersji zdarzenia, która pozwoli na uwolnienie się od odpowiedzialności karnej za ten czyn lub chociażby spowoduje ograniczenie tej odpowiedzialności. Tym należy też tłumaczyć okoliczność, że oskarżony w toku procesu kilkakrotnie zmieniał swoją wersję zdarzenia i pomimo, iż wcześniej przyznał się do ugodzenia nożem pokrzywdzonego, to ostatecznie na rozprawie podał, że to G. J. (2) dźgnął nożem pokrzywdzonego. Sąd Okręgowy poddał te wyjaśnienia wnikliwej analizie i jej wynik zaprezentował w części motywacyjnej wydanego orzeczenia. Wskazał tam dlaczego te wyjaśnienia jedynie w niewielkiej części zasługują na wiarę, a mianowicie w części odnoszącej się do zdarzeń poprzedzających zajście przed sklepem (...). Przedstawił również argumentację przemawiającą za taką oceną, której nie sposób podważyć.

Sąd Okręgowy dokonał również właściwej oceny zeznań G. J. (2), które w toku procesu były konsekwentne co do zasadniczych elementów, a mianowicie co do tego, że w czasie poprzedzającym zajście doszło do utarczki słownej pomiędzy stronami, co do faktu, że to oskarżony ugodził nożem pokrzywdzonego, zaś po powrocie do mieszkania w obecności swojej matki B. W. okazywał posiadany przy sobie nóż z komentarzem, że pokrzywdzony „dostał za swoje”.

W zaistniałych okolicznościach nie sposób oczekiwać, że matka oskarżonego, a więc osoba mu

bliska, potwierdzi ten fakt. Z oczywistych względów była ona zainteresowana zatajeniem okoliczności obciążających oskarżonego. Ponadto zeznania B. W. nie były konsekwentne co do istotnych okoliczności zdarzenia, chociażby co do tego czy oskarżony wrócił sam ze sklepu czy z kolegą. Rozbieżności tych świadków nie była w stanie w sposób logiczny wyjaśnić, co również nie umknęło uwadze Sądu I instancji. W tym stanie rzeczy niezasadny jest zarzut, że Sąd I instancji bezpodstawnie zakwestionował wiarygodność B. W., jedynie na tej podstawie, że jest ona osobą bliską oskarżonemu.

Brak jest natomiast podstaw do kwestionowania zeznań pokrzywdzonego Ł. R., który w sposób spójny i konsekwentny opisał przebieg zdarzenia. Był on przy tym trzeźwy w przeciwieństwie do oskarżonego i nie miał żadnych osobistych powodów, aby bezpodstawnie go obciążać. Jego zeznania znajdują potwierdzenie w innych dowodach, a w szczególności w zeznaniach G. J. (2). obrońca stara się podważyć wiarygodność jego relacji powołując się na drobne nieścisłości dotyczące postury i ubioru sprawcy, osoby, która miała kierować groźby wobec jego osoby. Nieścisłości te z natury rzeczy były nieuniknione zważywszy na fakt, że zdarzenie miało miejsce w ograniczonej widoczności w warunkach zimowych około godziny 20:00 i miało dynamiczny charakter. Jednak dokonane z jego udziałem rozpoznanie sprawcy nie budzi wątpliwości. Jednocześnie pokrzywdzony na rozprawie sądowej jednoznacznie, ze 100 % pewnością wykluczył, aby to okazany mu G. J. (2) ugodził go nożem (k. 361). Jeśli zatem G. J. (2) nie znajdował się

w kręgu osób podejrzanych, to nie miał też interesu w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego w celu odsunięcia od siebie podejrzeń.

Reasumując, w świetle zebranych dowodów Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że M. L. działając z zamiarem bezpośrednim i zadając z dużą siłą cios nożem w plecy, usiłował spowodować u pokrzywdzonego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, w wyniku czego spowodował naruszenie czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni.

Za taką oceną przemawia również tło, powody zajścia, motywy i pobudki działania oskarżonego, rodzaj użytego narzędzia oraz charakter doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała. Podzielić należy ustalenia Sądu I instancji, że oskarżony i pokrzywdzony wcześniej nie znali się, a więc Ł. R. nie miał powodów, aby bezpodstawnie go obciążać. To oskarżony swoim agresywnym zachowaniem sprowokował zajście. Tło zajścia również nie wskazuje na to, aby pokrzywdzony miał jako pierwszy zaatakować oskarżonego lub sprowokować oskarżonego do zaistniałego ataku. Rodzaj spowodowanego przez oskarżonego urazu w postaci rany klutej pleców pozwala przyjąć, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim spowodowania skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.

Uwzględniając powyższe brak jest podstaw do kwestionowania przyjętego w zaskarżonym wyroku opisu czynu i jego przyjętej kwalifikacji prawnej.

Ad. Zarzutu z pkt. II1 - rażącej niewspółmierności kary.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary nie jest zasadny. Wymierzona oskarżonemu kara nie budzi zastrzeżeń. Nie jest rażąco surowa i spełnia wszystkie ustawowe wymogi przewidziane w art. 53 k.k.

Orzekając w tym przedmiocie Sąd Okręgowy uwzględnił całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie, czemu dał też wyraz w pisemnych motywach wydanego wyroku.

W szczególności wskazał na stopień winy oskarżonego, znaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu, okoliczności jego popełnienia i skutki, zachowanie oskarżonego po popełnieniu czynu, jego właściwości i warunki osobiste. Jako okoliczności obciążające słusznie przyjął uprzednią wielokrotną karalność za przestępstwa podobne oraz działanie w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. Podzielić też należy ustalenia Sądu I instancji, że w przypadku oskarżonego nie sposób dopatrzeć się jakichkolwiek istotnych okoliczności łagodzących.

W tym zakresie wskazane motywy zaskarżonego wyroku są więc kompletne, wyczerpujące i zgodne z dyrektywami sądowego wymiaru kary.

Chybiony jest zarzut skarżącego, że już sam fakt dokonania przez Sąd I instancji zmiany kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego w stosunku do kwalifikacji prawnej przyjętej w akcie oskarżenia, winien prowadzić do orzeczenia kary w niższym wymiarze. Sąd orzekając w tym przedmiocie winien zawsze kierować ustawowymi dyrektywami

sądowego wymiaru kary. Treść motywacyjna zaskarżonego wyroku wskazuje, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji spełnia te ustawowe wymogi.	
Wniosek	
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
o.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
o.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
o.1Utrzymano zaskarżony wyrok w mocy w całości.	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Podniesione w apelacji zarzuty są całkowicie bezzasadne.	

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II III	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 5 w zw. z § 4 ust. 1 - 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz.1714).</p> <p>O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze rozstrzygnięto zgodnie z treścią art. 624 § 1 k.p.k., przy uwzględnieniu obecnej sytuacji rodzinnej i materialnej oskarżonego, który jest pozbawiony wolności i nie osiąga żadnych dochodów.</p>

1PODPIS
